

Copilăria trece între două jocuri copilărești...

Camelia Oprea

Cântă cineva de zor, la fântână...
E glasul ei, îl cunosc dintre o mie.
Și toate gândurile ei sunt o inimă mare
În care eu locuiesc cu tot cu poveștile spuse de ea.
Mă joc cu alți copii la poalele unui stejar
care zgârie norii cu fruntea sa -
E tata.
Copilăria trece între două jocuri copilărești.
Ei sunt tineri printre jocurile copilăriei mele,
Și vor fi fără sfârșit, lăcrimând apă vie
Deasupra mea.
Ceasurile își lasă clipele la păstrare în ceruri.
În noaptea asta,
Luna se învâрте în jurul pruncului luceafăr.